№ 253. Wtorek 4. Listopada 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Sprostowanie.

W numerze 252 *Gaz. Lwow.* w obwieszczeniu względem wylosowanych obligacyi indemnizacyjnych zaszły następujące pomyłki, które się niniejszem prostują:

W szpalcie I. wiersz 8. z góry, zamiast 5409, powinno być 5309;

w szpalcie I. wiersz 43 z góry, zamiast 20.707, powinno być 20 797;

w szpalcie II. wiersz 14. z góry, zamiast 6783, powinno być 7283;

w szpalcie II. wiersz 38. z góry, zamiast 9746, powinno być 9764.

(Ofiary na pogorzelców.)

Na wsparcie dotkniętych pożarem mieszkańców miasteczka Rawy złożyli w magistracie miasta Lwowa: PP. Fryderyk Hübner 4 zł., Jan Plöder 2 zł., Wojciech Jurkiewicz 4 zł., Mojżesz Landes 1 zł., Ozyasz Samueli 1 zł., Ozyasz Schmelkes 1 zł:, Karol Kiselka 2 zł., Józef Laskowski 50 c., Karol Hendrych 50 c., Magduski 5 zł., Mnischek 1 zł., Nr. $463\frac{1}{4}$ 5 zł., M. R. 1 zł., T. Tumasiewicz 1 zł., Nr. $746\frac{1}{4}$ 20 c., Rawski 1 zł., Hoffmann 3 zł., Feliks Lang 2 zł., Karolina Alzner 2 zł., G. Marischler 20 c., Kasper Boczkowski 1 zł., Kluczycki 30 c., A. L. 10 c., Antoni Suszkiewicz 1 zł., Sylwester Berski 50 c., A. D. 1 zł., Olszewski 2 zł., F. C. 50 c., A. C. 30 c, K. Lewakowska 50 c, Tekla Lewakowska 50 c., Baurlard 50 c., E. W. 50 c., H. K. 50 c., Stanisław Sidorowicz 40 c., A. Z. 1 zł., Nr. $458\frac{1}{4}$ 50 c., J. L. 50 c., Nr. $396\frac{1}{4}$ 50 c, A. D. 50 c., L. 46 c., Karol Poglies c. k. radca wyzszego sądu krajowego 2 zł., Szymon Towarnicki 1 zł., Tomasz Markowski 10 c., Łukasz Matjaszewski 20 c., Michał Zabka 50 c., Jan Windeisen 1 zł., Ludwika Blauth 20 c., Anna Laniminger 1 zł., Franciszek Eudemann 1 zł., Józef Csihon 50 c., Marya Marschall 20 c., N. N. 10 c., Gugenmos 1 zł., Adolf Pressen 1zł., Martinet c. k. radca 1 zł., Eehmann 1 zł., Józefa Grossmeyer 1zł., Magdalenna de Jurgas 1 zł., v. Z. 1 zł., Loebl 1 zł., C. N. 30 c., T. K. 10 c., Katarzyna Sorgenfrei 60 c., J. Fr. 30 c., Konstanty Kmicikiewicz 1 zł., M. W. 60 c., Kazimirz Żarski 1 zł., Stebnicki 20 c., B. 10 c. N. N. 10 c., E. H. 10 c., Emilia Kostecka 30 c., J. C. 20 c., A. K. 30 c., Jordan i Ohmann 80 c., Wolländer 10c., Smiałowski 1 zł., Hillbricht 1 zł., Adolf Herz 30 c., Haber 20 c., J. R. 1 zł., G. Jaw. 1 zł., Ludwik Köbler 50 c., H. Schenkowski 1 zł., Józef Sierzystie 1 zł., Rafalski 20 c., Martini 30 c., Wierzchowski 40 c., Dębkowski 1 zł., Antoni Ertel 20 c, Aleksandrowicz 20 c., F. Iwanicki 30 c., Maziarkiewicz 20 c., Onufry Socki 40 c., Antoni Legerzyński 50 c., Franciszek Hassy 30 c., Beauval 50 c., Baurowicz 30 c., Pechal 30 c., Jan Mrozowski 50 c., Franciszek Szalkowski 20 c., Tymiński 10 c., Recuszyński 60 c., Nazarewicz 12 c., Florek 20 c., Pustel 20 c., Schwetlich 10 c., Maletics 40c., Fait 20 c., Igieliński 10 c., Ostrowski 10 c., Sołomkiewicz 15 c., Angielski 10 c., Kaczygóra 20 c., Łukasz Kalembowicz 30 c., Jan Zenker 20 c., W. Krajsky 16 c., F. Hebctynek 10 c., Jan Białowas 10 c., Jasiński 20 c., Bihalowicz 30 c., Piotr Purzycki 20 c., Rischer 30 c., Jan Jankiewicz 10 c., Senkiewicz 10 c., Wiśniewski 10 c., Paweł Karger 20 c., Machniewski 10 c., Karol Mrozowski 10 c., Ignacy Czoustkiewicz 10 c, Ordyński 10 c., J. Tcintski 10c., Zawieruchowski 20 c., Józef Klimek 20 c., Marcin Ostrowski 20c.

Lwów dnia 25. października 1862.

Gmina *Swidowa*, w obwodzie czortkowskim, obowiązała się dla założenia regularnej szkoły parafialnej u siebie, wystawić na gruncie gminnym pod Nr. 45, budynek szkolny i utrzymywać zawsze w dobrym stanie, sprawiać potrzebne porządki szkolne, na opał szkoły dostarczać rocznie 5 kóp słomy okłociastej, i każdoczesnemu nauczycielowi płacić rocznie 120 zł. w. a.

Na polepszenie tej dotacyi zapewnili: właściciel tej wsi każdoczesnemu nauczycielowi rocznie trzy fur gałęzi; gr. kat. pleban miejscowy X. Jan Załucki przez czas swego urzędowania kapłańskiego w Swidowej, na potrzeby szkolne rocznie po 5zł. w. a., a dzierżawca propinacyi Hersz Rothenstreich na czas swej dzierżawy teraźniejszej rocznie po 2 zł. 10 c. w. a.

Okazaną temi ofiarami gorliwość o rozszerzenie nauki szkolnej między ludem wiejskim, podaje c. k. Namiestnictwo galicyjskie z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 13. października b. r. raczył najmiłościwiej dotychczasowego suplenta fizyki przy uniwersytecie Lwowskim, Dra Alojzego Handla, mianować rzeczywistym profesorem tego przedmiotu tamże.

Ustawa z 29. października 1862, podana w wydanym 30go października 1862 r. XXXIV. zeszycie D. u. p. nr. 75. ważna w całem państwie względem podwyższenia nadzwyczajnego dodatku do podatku konsumcyjnego od cukru z pierwiastków krajowych.

Odnośnie do Mego postanowienia d. 17. i 19. grudnia 1861, przedłożonego obydwom izbom państwa, uznaję za stósowne z przyzwoleniem tychże a względnie w myśl §. 13. ustawy zasadniczej z 26. lutego 1861, rozporządzić co następuje:

I. Rozporządzeniem cesarskiem z 17. maja 1859, D. u. p. nr. 89 oddział I. zaprowadzony nadzwyczajny dodatek do podatku konsumcyjnego od cukru z pierwiastków krajowych podwyższa się od 1. listopada 1862, na rok administracyjny 1863 z 20 na 30 prc.

II. Rozporządzeniem ministerstwa finansów z 23. grudnia 1858, D. u. p. nr. 243 na rok rozszerzony termin kredytu podatku konsumcyjnego od cukru z buraków, jakoteż rozporządzeniem ministerstwa finansów z 5. lutego 1852, D. u. p. nr. 43 §§. 3. *e)* i 4. na rok ustanowiony termin kredytu cła od zagranicznej mączki cukrowej zniża się na sześć miesięcy.

III. Przy zwrocie podatku, który należy się według Mego postanowienia z 6. stycznia 1860, D. u. p. nr 14. przy wywozie cukru za linię celną, ten nadzwyczajny dodatek przy obliczeniu ma być uwzględniony, który istniał na trzy miesiące przed dniem wywozu.

IV. Minister finansów ma polecenie wykonać tę ustawę.

Wiedeń, 29. października 1862.

Franciszek Józef, r. w.

Arcyksiążę Rainer r. w. *Plener* r. w.

Z najwyższego rozkazu:

Baron Ransonnet r. w.

Część nieurzędowa.

Lwów, 3. listopada. Rewolucya tak niespodzianie w Grecyi dokonana, nie zagraża wprawdzie pokojowi europejskiemu, ani też nie zrodzi obecnie żadnych politycznych trudności, wszelako z tego powodu na bliższą uwagę zasługuje, iż stanowi niejako protestacyą przeciwko traktatowi paryskiemu z 1856 roku, całość Turcyi zaręczającemu. Nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, że rewolucya dzisiejsza poniekąd jest dalszym ciągiem walki przeciwko panowaniu tureckiemu w Grecyi przed blisko czterdziestoma laty rozpoczętej, a interwencyą mocarstw europejskich w roku 1832 przerwanej. Mocarstwa te, Anglia, Francya i Rosya pragnąc z jednej strony położyć tamę rozlewowi krwi i morderczym bojom, z drugiej zaś strony uratować Turcyę od zupełnej ruiny, i zapobiedz wojnie europejskiej, któraby na rozwalinach państwa otomańskiego powstała, mocarstwa te zgodziły się na uznanie niepodległości Attyki i Peloponezu z pod panowania tureckiego oswobodzonych, nowe Królestwo Greckie pod berłem Króla Ottona stanowić mających. Osobistość tego monarchy była niejako rękojmią pokojowego stanowiska nowego państwa względem Turcyi, której egzystencya z tej strony przestała być zagrożoną. W obecnym bowiem układzie i wzajemnych do siebie stosunkach głównych mocarstw, egzystencya Turcyi koniecznym jest warunkiem równowagi i utrzymania pokoju europejskiego. Wydalenie Króla Ottona z tego przeto powodu na uwagę zasługiwać może, iż wszelki inny rząd w drobnem Królestwie greckiem zaprowadzony, mniej będzie względem Turcyi oględnym i pokojowym. Chociaż zaś sam jeden za nadto będzie słabym, ażeby dla Turcyi istotnie był niebezpiecznym, zawsze jednak rząd ten będzie czynnikiem, rozprzęgnąć się usilującym. Zdaje się bowiem, że dzisiejsza Grecya, chociaż pod żadnym względem nie podobna do dawnej klasycznej Hellady, nie przestała jednak marzyć o odzyskaniu Macedonii, Tessalonii i Epiru, dążąc do odbudowania na gruzach Turcyi, dawniej bizantyńskiej monarchii. Upadek zaś Turcyi wyprowadziłby na jaw tyle sprzecznych dążności i interesów, że wszelkie zabiegi i usiłowania dyplomacyi ku wzajemnemu ich pogodzeniu, mogłyby być daremne. Nic dziw więc, że wszystko, cokolwiek bytowi Turcyi zagraża, zwraca na siebie uwagę politycznego świata. Wyszła ona wprawdzie zwycięzko i szczęśliwie z wojen w Hercegowinie i Czernogórze prowadzonych; burzę ze strony Serbii grożącą zażegnać zdołano, wszakże powstania w prowincyach słowiańskich świeżo uśmierzone, na nowo wybuchnąć mogą, a w ten czas drobna Grecya nie mając już pokojowych i oględnych rządów Króla Ottona, nie byłaby jak dotąd obojętnym ich świadkiem. Obok zaś tego trudno nie widzieć, że w obec wszystkich mocarstw europejskich, dążących do utrzymania pokoju, dla dobra ludzkości tak nader upragnionego, nowo sklejone Królestwo Włoskie samo jedno pragnęłoby wojny i zaburzeń w nadziei, że na tej drodze dojdzie do posiadania Rzymu, do którego w dzisiejszym stanie rzeczy droga mu stanowczo zamknięta.

Obawiać się więc można, że gabinet turyński podżegać będzie tlejące w Turcyi zarzewia, już dla tego, ażeby się z własnego domu pozbyć burzliwych elementów, które mu ciągłem powstaniem za-

grażają. Wszakże głośno już o tem mówiono, że dogorywający dziś Garibaldi z ruchliwą swą drużyną, pomagać miał Czarnogórcom i Słowianom przeciwko tureckiemu rządowi zbuntowanym, zanim szalony swój zamiar, uderzenia na Rzym, dokonać zamyślił. Żołnierz tylko i wojownik, dążył on prostą drogą do tego samego celu, którego sardyńska dyplomacya krętemi ścieszkami osięgnąć zapragnie. Z tego więc już powodu żałować wypada, iż Cesarz Napoleon w 1860 roku tak obojętnie patrzał na pogwałcenie traktatu zurychskiego, dopiero co zawartego, a pokój europejski na długi czas ustalić mogącego; — ścisłe przestrzeganie tego traktatu byłoby doprowadziło do konfederacyi włoskiej, byłoby z góry położyło tamę owej jedności włoskiej, która się w obecnym stanie rzeczy dopiero po gwałtownych wstrząśnieniach rozpadnie, jako utopia pozbawiona żywotnego pierwiastku. Zanim to jednak nastąpi, obawiać się można, iż dyplomacya sardyńska dążyć będzie na drodze ubocznej do wyprowadzenia na jaw kwestyi wschodniej, tej kwestyi, którą w interesie ludzkości dotąd przytłumić usiłowano, jako całem szeregiem wojen grożącej. Wszakże spodziewać się można, że mocarstwa europejskie przeszkodzić zdołają zabiegom, pokój powszechny zakłócić mogącym, bo na tej tylko drodze rewolucya grecka stanowczo zlokalizowaną i do wypadku nic nie znaczącego sprowadzoną być może.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 2. listopada. *(Konwersya obligacyi. — Rozporządzenie z powodu zarazy na bydło.)*

Ministeryum stanu wydało rozporządzenie, aby kapitały w obligacyach mniej jak 5 procent przynoszących, będące własnością instytutów i zakładów, które należą do ministerstwa spraw wewnętrznych, wyznań i oświecenia publicznego, podległy konweersyi na 5 prc. Władze otrzymały polecenie dołożyć wszelkiego starania, aby ten środek, ważny dla ułatwienia kontroli i rachunku, jak najspieszniej przyszedł do skutku. Ze względu na tę i wiele innych korzyści, które konwersya już przez to nastręcza, że obligacye na większe sumy przepisane być mogą, rada gminna wiedeńska poleciła wyższemu urzędowi kameralnemu uskutecznić konwersyę wszystkich obligacyi mniej jak 5 prc. przynoszących, a których jest na wiele milionów.

C. k. rząd krajowy w Szląsku, ze względu, że zaraza na bydło rozszerza się coraz więcej tak w Galicyi jak na Węgrach, uznał za stosowne dla ochronienia tamtejszego okręgu administracyjnego od zarazy, wstrzymać w całym Szląsku targi na bydło rogate, i zabronić sprowadzania do Szląska bydła rogatego, skór bydlęcych, rogów, kopyt, mięsa, i nietopionego łoju z Galicyi i Węgier.

Dla bydła z Galicyi koleją żelazną do Szląska przybywającego, są przeznaczone tylko stacye w Bielsku i Opawie, gdzie znajdują się komisye do opatrywania tegoż. Na żadną inną stacyę nie można bydła odstawiać, a polskie bydło rzeźne tylko w Bielsku i Opawie przedawane być może.

Dalsze prowadzenie bydła z Galicyi koleją żelazną do dwóch powyższych stacyi w Bielsku i Opawie odstawionego jest w tym tylko razie z zastrzeżeniem przepisów z 6. grudnia 1859 dozwolone, jeżeli komisya do opatrywania bydła, znajdzie je całkowicie zdrowem. Bydło rogate, z Bielska do Cieszyna i dalej udać się mające, będzie przedstawione komisyi w Bobrku, to zaś, które przeznaczone jest do dawnego obwodu Opawskiego, a koleją żelazną do Opawy odstawione zostało, w dalszej drodze do zachodnich części kraju, będzie przedstawione komisyom w Jägerndorf i Freudenthal. Transporta bydła nadesłane do Bilska i Opawy dla uniknienia wszelkiego zetknięcia z bydłem krajowem, będą prowadzone przez osobny konwój, który przy najbliższej komisyi do opatrywania bydła zmieniony będzie.

Władze polityczne w Bielsku i Opawie wskażą transportom drogę, którą odbyć mają, i tę wyszczególnią w paszportach zdrowia a nadto zawiadomią władze powiatowe miejsc, do których transport się udaje i przez które przechodzi, a to dla łatwiejszego dostrzegania wszelkiej różnicy i powzięcia stosownych środków.

Koleją żelazną z Galicyi przybywające a do Morawii, Czech i niższej Austryi przeznaczone bydło rogate, nie może zatrzymywać się na żadnej szląskiej stacyi kolei żelaznej, lecz musi odbyć jednym ciągiem całą drogę aż do miejsca przeznaczenia z zastrzeżeniem odpowiednich przepisów.

(Posiedzenie izby panów z 31. października.)

Zagaił posiedzenie książę *Auersperg* o godzinie 12½ w południe. Na ławie ministrów zasiedli pp. *Rechberg*, *Degenfeld*, *Mecsery* a później *Lasser*.

Po odczytaniu protokołu przedłożył hrabia *Salm* z dwunastoma członkami izby następujący wniosek:

„Wysoka izba raczy uprasząć wysokie ministeryum finansów, ażeby jeszcze w ciągu teraźniejszej sesyi rady państwa postanowiło w drodze prawodawczej jednostajnie dla wszystkich miejsc, gdzie zaprowadzony jest podatek czynszowy, uwolnienie od tego podatku, a mianowicie przy budowlach nowych na 15, przy budynkach rozszerzanych i przebudowanych na 12 lat, trzymając się jednak przy tem tej zasady, że budynki te czasowem uwolnieniem od podatku czynszowego nie mają być wcale uwolnione od opłaty odpowiednych dodatków krajowych i komunalnych.“

Potem przystąpiła izba do właściwego przedmiotu porządku dziennego, t. j. do sprawozdania komisyi mieszanej o ustawie finansowej z r. 1862.

Przed rozpoczęciem debaty wniósł baron *Lichtenfels* następującą mocyę do protokołu:

„Wysoka izba raczy uchwalić, że tylko na podstawie oświadczenia ministeryalnego i zawartego w niem zastrzeżenia, jako też skutkiem deklaracyi członków wydziału, że trzymają się zdań zasadniczych co do pojedyńczych pozycyi, i o ile odnosi się to do sumy ogólnej, zgadza się na ich zmianę i przystępuje do obrad i wotowania nad tym przedmiotem.“

Wniosek ten znalazł tak liczne poparcie, że prezydent uznał przyjęcie jego, nie poddając go nawet pod głosowanie; poczem nastąpiła specyalna debata, i izba przyjęła rzeczoną ustawę podług uchwał komisyi mieszanej.

(Posiedzenie izby deputowanych z 31. października.)

Zagaił posiedzenie prezydent Dr. *Hein* o godzinie 10¾ zrana. Na ławie ministrów zasiedli pp. *Schmerling*, *Lasser*, *Plener* i radca ministeryalny *Brentano*.

Po odczytaniu protokołu oznajmił minister *Lasser*, że Jego ces. Mość raczył zatwierdzić już najwyższą sankcyą uchwalone zgodnie w obudwu izbach rady państwa ustawy *ku ochronie prawa domowego* i względem *wolności osobistej*.

Dalej odpowiadał Jego Exelencya na wniesioną już dawno interpelacyę deputowanego Bendelli względem sporów powiatu Kimpolungskiego na Bukowinie z administracyą kameralną, i oświadczył, że sprawa ta będzie w pożądany sposób załatwiona.

Na propozycyę referenta *Van der Strass* wniesiony został projekt rządowy względem postępowania ugodnego do następnego porządku dziennego.

Potem nastąpiła dalsza debata nad statutami banku. Paragrafy 10. i 11. względem funduszu rezerwowego przyjęte zostały podług wniosku wydziału. Do paragrafów 11. i 13. względem przywileju wydawania banknotów przyjęte zostały dwie poprawki deputowanego *Mende* i *ministra finansów*, orzekające wypadek utraty tego przywileju.

Na tem skończyło się posiedzenie o godzinie 12¾ w południe.

Grecya.

(Proklamacya Króla Ottona. — Proklamacya rządu tymczasowego.)

Proklamacya Króla Ottona greckiego, o której w wczorajszym numerze wspominaliśmy, brzmi jak następuje: Helleni! W przekonaniu, że po ostatnich wypadkach w niektórych częściach państwa a mianowicie w stolicy obecność moja w Grecyi w tej chwili wtrącilaby mieszkańców w zamieszanie trudne do uśmierzenia, postanowiłem opuścić na teraz kraj, do którego zawsze szczerą miłością przywiązany byłem i przywiązanym być nie przestaję, kraj, do pomyślności którego przez 30 lat z całą usilnością pracowałem. Unikając próżnej ostentacyi, miałem ciągle przed oczyma prawdziwe interesa Grecyi, starając się o podniesienie jej pod względem moralnym i materyalnym, bacząc głównie na wymiar bezstronnej sprawiedliwości. W razach, w których chodziło o przestępstwa polityczne przeciwko osobie mojej, byłem zawsze łaskawym i skłonnym do zapomnienia przewinień. Wracając teraz do rodzinnej ziemi mojej, ubolewam nad nieszczęściem, jakiem ostatnie wypadki drogiej dla mnie Grecyi zagrażają, błagam zaś Opatrzności Boskiej, ażeby losom Grecyi łaskawą być raczyła. W porcie Salaminy dn. 12/24. października 1862. Otto.

Rząd zaś tymczasowy wydał proklamacyę następującą: „Królestwo greckie. Rząd tymczasowy grecki do Hellenów: Współobywatele! System polityczny, upakarzający godność narodową, prowadzący do zepsucia obyczajów, system rządowy, podkopujący powagę praw krajowych i przytłumiający sumienie obywateli, system takowy musiał wywołać przeciwko sobie niechęć ludu greckiego i podburzyć go do powstania. Dla tego też w krótkim czasie większa część prowincyi dzieło powstania rozpoczęła, w chwili zaś obecnej wszystkie prawie Eparchie powstały i władze dotychczasowe wygnały; wsparte szlachetną i waleczną armią, wszędzie nowe władze zaprowadziły. Taż sama dążność i konieczność wywołały ostatniej nocy powstanie w stolicy; ludność jej nie ustępująca w patryotyzmie ludom z prowincyi, zażądała obalenia obecnego porządku rzeczy, a waleczna nasza armia, wiernie strzegąc powierzone jej przez naród prawa, godna nazwy greckiej armii, którą nazwę zdobi, armia wsparła zamiary ludu, i tym sposobem dotychczasowy porządek rzeczy wspólnem działaniem obalony został, właściciel zaś tronu z niego zrzucony, a małżonka jego praw do regencyi pozbawiona została. Natomiast zaprowadzony został rząd tymczasowy złożony z pp. A. G. Bulgaris, jako prezesa, K. Kanaris i M. Rufos.

W skutek czego nowy rząd zamianował ministeryum następujące, a mianowicie Teci Manzina, ministrem skarbu, Th. Zaini, minister spraw wewnętrznych, Ah. Komonduros, sprawiedliwości, Mauromichalis, wojny, Deligeorgi, oświecenia publicznego, D. Kalifronas, minister marynarki, a A. Diamantopulos, spraw zewnętrznych. Zadanie, jakie lud i armia przelały na rząd tymczasowy, odnosi się głównie do utrzymania monarchii konstytucyjnej, do uznania praw mocarstw protegujących, do utrzymania przyjacielskich stosunków z innemi mocarstwami, do spiesznego zwołania zgromadzenia narodowego, tudzież do przestrzegania publicznego bezpieczeństwa i spokoju. Obowiązki te wypełnimy z całem poświęceniem się, składając władzę naszę w ręce konstytucyjnego zgromadzenia narodowego. Do wypełnienia wszakże tych obowiązków utrzymany być musi patryotyzm wszystkich, odwołujemy się przeto do patryotyzmu

waszego, oczekując od was nie tylko utrzymania spokojności i bezpieczeństwa, ale nadto owego poświęcenia się, które zawsze było cechą charakteru greckiego. Mamy więc nadzieję, że wszechwładna prawica Boga, która ojczyzny naszej nigdy nie opuściła, słabe siły nasze wspierać będzie i nowe dzieło pobłogosławi, ustalając nowy porządek rzeczy ku chwale narodu greckiego. Ateny 11. (23.) października. Bulgaris prezes. Ministrowie.

Ameryka.

Nowy Jork, 17. października. *(Metyng demokratyczny. Wypadki wojenne.)*

Bióro Reutera przynosi następujące wiadomości: Przed kilkoma dniami odbył się w Nowym Yorku wielki metyng demokratyczny, na którym ganiono ostro proklamacye prezydenta Lincolna względem emancypacyi murzynów i zniesienia prawa *habeas corpus*, a republikanów ogłoszono rewolucyonistami. Nadto odczytany został na tym metyngu datowany z marca 1861 list jenerale Scotta do pana Sewarda. Jenerał powiada w nim, że prezydent Lincoln ma do wyboru tylko dwa plany, mianowicie przyjęcie kompromisu Crittendego, albo też podbicie południa, co w przeciągu trzech lat z armią liczącą 300.000 pod dowództwem jenerałów jak Dessoix, Wolfe i Hoche możnaby wprawdzie uskutecznić, ale nie bez ogromnych ofiar krwi i pieniędzy. Lecz w takim razie niemogłaby już ludność południowa pogodzić się nigdy z swoimi zwycięzcami i przez cały wiek musianoby wielkiemi załogami utrzymywać ją w podległości.

Część armii M' Clellana wyruszyła z Harpers Ferry i obsadziła Charleston w Wirginii, posunąwszy się aż na dwie mile za miasto. Główna kwatera M' Clellana znajduje się Charlestonie. Pikiety separatystów ustąpiły przed awangardą wojsk unii; w ciągu odwrotu zaszły małe utarczki. Główna siła separatystów zajmuje pozycyę, która rozciąga się od Bunkers Hill, aż do rzeki Shenandoah. Znowu wyruszyła dywizya armii M'Clellana do Shepherdstonu, ale natrafiwszy na znaczne siły separatystów, musiała się cofnąć. Armia jenerała Buella i tylna straż armii południowców w Kentucky staczają ciągle utarczki. Jenerał Buell postępuje naprzód. Separatyści stali 11go października w znacznej sile pod Nashville i żądali kapitulacyi miasta, ale otrzymali odmowną odpowiedź. Unioniści mają być dość silni do obrony tej twierdzy.

Kronika.

(Pożary.) Dnia 1³go z. m. pogorzał z niewiadomej dotąd przyczyny włościanin Wasyl M w Solince, w obwodzie sanockim; spłonęły mu wszystkie budynki i cały t goroczny plon zboża.

Większe nieszczęście zrządził pożar na dniu 23go z. m. w Potyliczu, w obwodzie żółkiewskim. Ogień wszczął się z niewiadomej dotąd przyczyny, a prawdopodobnie z nieostrożności u włościanki tamtejszej Maryanny St., i zgorzał nietylko jej dom z wszystkiemi budynkami gospodarskiemi, 17 owiec, 11 ulów, cały zasób zboża i wszystkie sprzęty domowe i gospodarskie, ale także dom sąsiedni i budynki gospodarskie trzech innych włościan z całym plonem zboża i wszystkiemi sprzętami. Całą szkodę obliczono na 2630 zł. w. a.

— U Orgelbranda w Warszawie wyszedł 101 zeszyt Encyklopedyi Powszechnej, który między innemi zawiera następujące artykuły obszerniej obrobione: Hoffmann Jan Chrystyan, profesor ekonomii i technologii w oddziale administracyi uniwersytetu warszawskiego; Hoffman Karol Alexander, mąż znakomitej autorki naszej Klementyny z Tańskich; Hoffmanowa Klementyna; Hohenzollern Karol, biskup chełmiński, senator rzeczypospolitej za czasów Stanisława Augusta; Hohenzollern Józef Wilhelm, książę biskup warmiński w XIX. wieku; Hohol Jonasz, władyka piński i turowski, unita w XVI. wieku; Hohol Ostap Eustachy, nakazany ze strony polskiej hetman kozacki za czasów Jana III; Holschur Bartłomiej, kasztelan dorpacki w XVII. wieku; Holszańscy (Olszańscy) książęta; Holszański Paweł Algimunt, książę biskup łucki, potem wileński; Holszański Janusz, syn kasztelana wileńskiego, brat biskupa Pawła, krajczy litewski i starosta słonimski; Holsztyn; Hołowczyc Szczepan, arcybiskup warszawski, Hołowczyńscy książęta, Hołowczyński Alexander, kniaź wojewoda mścisławski; Hołowiński Ignacy, arcybiskup, metropolita mohilewski; Hołownia Adryan, biskup orszański unicki; Hołowniowie książęta; Homiletyka; Homolicki Michał, doktor medycyny, profesor fizyologii w b. uniwersytecie wileńskim, znakomity filolog i archeolog polski itd.

(Statystyka ludności w Anglii.) Wydany obecnie w Londynie pierwszy tom wykazu rezultatów ostatniego spisu ludności w Anglii, podaje ludność Anglii i Walii, oraz wysp Kanału wraz z armią miejscową i flotą na 20,209.671 mieszkańców, a wraz ze Szkocyą na 23,271.065 mieszkańców. Jeżeli po ostatecznej rewizyi spisu ludności w Irlandyi, ludność jej dołączoną zostanie do powyższych liczb, w takim razie ogół ludności połączonych trzech królestw wynosić będzie przeszło 29,000.000 mieszkańców. W Anglii i Walii przyrost ludności od roku 1851 wynosi 2,138.615 mieszkańców, pomimo iż w tym przeciągu czasu wyemigrowało 2,250.000 mieszkańców, a w tej liczbie 600.000 Anglików. Ludność męzka Anglii i Walii wzrosła od roku 1851 o 11.33 pct., a ludność żeńska o 12.59 pct. Przewyżka kobiet wynosiła w 1851 r. 365.159, a w r. b. dochodzi do 513.706. Tej samej nocy, w której dokonany został ogólny spis ludności, 62.430 osób znajdowało się na statkach rzecznych, w portach, zatokach itd.; z samego okręgu londyńskiego 8084 osób było wówczas na wodzie. W Anglii i Szkocyi w chwili dokonywania ostatniego spisu ludności 124.962 osób znajdowało się w domach przytułku i pracy, 13.456 w szpitalach, 20.207 w domach zdrowia dla obłąkanych, 26.395 w więzieniach i domach poprawy, 23.518 w przytułkach dla sierot, 80.839 w koszarach (licząc w to rodziny wojskowych przy nichże zostające).

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Zestawienie przeciętnych cen czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w pierwszej połowie października 1862 na targach w obwodzie czortkowskim, lwowskim, rzeszowskim, stryjskim, tarnopolskim i żółkiewskim.

	Obwód:											
	Czortków		Lwów		Rzeszów		Stryj		Tarnopol		Żółkiew	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	3	30	4	16	4	29	3	64	3	55	4	6
„ żyta . . .	2	27	2	37	2	49	2	52	2	21	2	29
„ jęczmienia .	2	.	2	39	2	.	2	11	2	.	2	4
„ owsa . . .	1	53	1	48	1	33	1	60	1	57	1	38
„ hreczki . .	2	61	2	45	1	40	2	50	2	41	2	38
„ kukurudzy .	2	37	4	20	.	.	3	.	.	.	.	.
„ ziemniaków .	.	72	.	80	.	70	1	.	.	64	.	91
Cetnar siana . . .	1	32	.	90	1	16	.	80	1	30	1	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	105	.
„ nasienia koniczu	41	.	.	.	25	.	.	.	.	.	40	.
Sąg drzewa twardego	8	87	9	.	6	84	6	11	11	50	5	72
„ „ miękkiego	6	25	7	.	5	.	4	56	9	.	4	35
Funt mięsa wołowego		10		14	.	12⅓	.	10½	.	13	.	12
Mas okowity . . .	.	48	.	69	.	82	.	62	.	57	.	49

Najświeższa poczta.

Mnichów, 1. listopada. Ich król. Moście król i królowa greccy przybyli tu w tej chwili. Lud powitał Ich okrzykami radości. Słychać, że król opuścił kraj tylko tymczasowo, i to z przyczyny, iż obecność jego narażiłaby kraj na krwawe, trudne do uspokojenia zaburzenie.

Berlin, 1. listopada. Od polskiej granicy donoszą dnia dzisiejszego, że w skutek ostatnich śledztw pomiędzy rzemieślnikami aresztowano wiele osób. Obiega pogłoska o bliskiem przybyciu Cesarza. Dziś mówią, że w roku przyszłym nie będzie wcale konskrypcyi.

Bombaj, 11. paźdz. **Kalkuta**, 10. paźdz. Pierwszy parowiec mesażeryi uda się 3. listopada z Kalkuty do Suez. Wiadomości z Kabulu sięgają do 18. września. Pomiędzy Dost Mohamedem a Sultanem Ahmed Janem nie zaszła żadna nowa potyczka. Ahmed Jan odrzucił warunki pokoju podane przez Dost Mohameda. Do Heratu przybył poseł perski z 2000 sowarów, batalionem piechoty i 2 działami.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. listopada.

Hotel europejski: PP. Obertyński Stan., z Torkowy. — Miliński Józef, z Helenkowa. — Begusz Grac., z Dusanowa.

Hotel Langa: Reiner Max, c. k. major, ze Stryja.

Hotel angielski: Serwatowski Woje., z Rajtarowiec. — Tyszkowski Józef, z Robotycz. Hr. Bobrowski Karol, z Rekliniec.

Dnia 3. listopada.

Hotel George: PP. Hr. Cetner Alb., z Podkamienia. Terlecki Wikt., z Hoszowa. Szymanowski Wład., z Slociny. — Sarnecki Zyg., z Polski.

Hotel europejski: Hr. Starzyński Bojom., z Derewni. — Lityński Józef, z Wierzbicy. - Łączyński Izyd., z Stojanowa. — Tergonde Fr., z Łodziny.

Hotel angielski: Reindl Ant., z Wolicy. — Torosiewicz Fran., z Hołhoczy. — Płocki Konst., z Chorostkowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. listopada.

PP. Hr. Potocki Jul., do Bilczy. Andler Fran., do Buczacza. — Falkowski Michał, do Głuchowa. Pieńko Zygm., do Krakowa. — Wiśniewski Hen., do Dobrzan. Wojtkiewicz Alex., ces. ros. urzędnik, do Paryża. — Pajgart Adam, do Sidorowa. - Tysarski Fel., do Martynowa starego. — Papara Hen., do Zubowmostów — Cikowski Ant., do Złotnik. — Sofian Mikołaj, do Mołdawii.

Dnia 3. listopada.

PP. Tuszyński Karol, do Polski. — Zardecki Maur., na Podole. — Zalewski Bol., do Rosyi. — Korytowski Raf., do Berezowicy. — Obertyński Wł., do Leszczkowa. — Habowski Max., do Zawadki. — Tyszkowski Józ., do Robotycz. — Romer Antoni, do Grzybowiec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 31. października i 1. listopada 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	'''					
6. god. zrana	327.13	+ 6.6	77 9	południowy	sł.	pogoda
2. god. po poł.	327.59	+ 12 1	83 5	wschodni	„	„
10. god. wiecz.	328.31	+ 8.6	80 1	„	„	„
	'''					
7. god. zrana	329.77	+ 4.0	78.9	wschodni	sł.	pogoda
2. god. po poł.	329.86	+ 5 4	74 6	poł.-wsch.	mier.	pochmurno
10. god. wiecz.	329.77	+ 5.6	75.3	„	sł.	„

Kurs lwowski.

Dnia 3. listopada.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	74	5	78
Dukat cesarski	„ „	5	77	5	82
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	91	10	2
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	90	1	93
Talar pruski	„ „	1	81	1	83
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	36	80	—
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	42	84	—
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	67	71	33
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	55	82	30
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	224	83	226	17

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wekslí.

Dnia 3. listopada.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 81.95. Metaliki po 5% za 100 zł. 70 80; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 789 ; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 223. —; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—

Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —.—. Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 122 20. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5.82½, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 121.35

PRZEGLĄD MIESIĘCZNY
stanu galicyjskiej kasy oszczędności

z dniem 31. października 1862.

Stan czynny.

Gotowizna	zł. 39.497 kr. 13 den. —			
Papiery publiczne: a) nieulegające kursowi i płatne za okazaniem	„ 69 „ 47 „ —			
b) „ „ z terminem najdłuższym sześciu miesięcy	„ 413.587 „ 50 „ —			
c) sprzedajne po kursie	„ 280.387 „ 48 „ —			
Zastawy: kwoty udzielone na papiery i monety z terminem najdłuższym dni 90	„ 340.344 „ — „ —			
Weksle: których termina nie nadeszły „ „ „ „	„ 169.650 „ — „ —			
Pożyczki hypot.: a) ziemskie	„ 1,852.732 „ 3 „ —			
b) miejskie	„ 865.551 „ 77 „ —			
Rachunek różnych osób: drobne należytości i niedobory		zlr. 16.463 kr 11 d. 5		

Stan bierny.

Wkładki na książeczki: było z końcem zeszłego miesiąca	zlr. 3,517.757 kr. 1 d. —		
w m. b. włożyło 670 stron . zlr. 63.568 kr. 76 d. —			
„ „ „ wypłacono 814 stron. „ 117.315 „ 10 „ —			
Przewyżka zwróceń	53.746 kr. 34 d. —		zlr. 3,464.010 „ 67 „ —
Zakłady publiczne na rachunkach ciągłych mają			64.478 „ 14 „ —
Ogóły		zlr. 3,901.849 kr. 38 d. —	zlr. 3,544.951 kr. 92 den. 5
Odjąwszy sumę mniejszą od większej		„ 3,544.951 „ 92 „ 5	
Przewyżka surowa stanu czynnego, stanowiąca fundusz do rozliczenia się w końcu roku ze stronami z należnych im prowizyi		„ 356.897 „ 45 „ 5	

Lwów, dnia 31. października 1862.

Z Dyrekcyi galicyjskiej kasy oszczędności.

Laskowski. S. Krawczykiewicz.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności chrześciańskiej we Lwowie od dnia 1. listopada 1862.

Tutejsi rzeźnicy i rzeźniczki podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:			Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Usztyk	Kark	Szponder	Grube żebro	Pół-żebro	Łopatka	Pierś (brust.)	Części przydatne od łytki i głowy	Uwaga.
			1 funt wiedeński za krajcary w walucie austryackiej.																
Frankowska Joanna	Cela nr. 1	W jatkach murowanych na krakowskiem	30	22	22	20	18	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	
Żelichowski Jan	„ 2		25	22	22	16	15	20	20	22	19	17	18	18	18	18	18	16	
Motylewski Franciszek	„ 3		28	22	22	25	19	23	23	23	20	19	19	19	19	19	19	19	
Sidorowicz Stanisław	„ 4		35	24	24	30	24	24	24	21	20	21	22	21	21	21	21	20	
Kohmann Antoni (syn)	„ 6		35	24	24	30	20	24	24	21	21	22	21	21	21	21	21	21	
Solska Józefa	„ 8		35	24	24	30	21	24	24	24	21	20	22	20	20	20	22	20	
Hachlewska Apolonia	„ 9		26	22	22	20	16	22	20	22	20	20	20	20	20	20	20	20	
Zaworska Agnieszka	„ 10		26	22	22	20	17	22	20	22	19	18	18	18	18	18	18	16	
Kohmann Antoni (ojciec)	„ 11		35	24	24	30	21	24	24	24	22	21	22	20	21	22	22	21	
Łępicki Maciej	„ 12		30	23	23	25	20	23	23	23	21	20	20	20	20	20	20	20	
Motylewski Wojciech	„ 13		28	22	22	25	18	23	22	23	20	18	18	18	18	18	18	18	
Mokrzycki Jędrzej	„ 14		25	23	23	20	20	22	22	23	21	20	20	20	20	20	20	20	
Michoński Franciszek	„ 15		30	22	22	30	18	22	22	22	20	18	18	18	19	19	19	18	
Jakubiczka Marya	„ 16		30	22	23	30	19	23	23	23	20	18	18	18	19	20	20	18	
Frankowska Anna	„ 2	W jatk. na halick.	30	23	24	20	19	23	24	24	20	19	19	19	19	20	20	19	
Motylewski Klemens	„ 3		28	22	22	25	18	22	22	22	20	18	18	18	18	19	19	19	
Pordes Józef	„ 5		26	22	21	16	17	21	21	21	19	17	18	17	18	18	18	17	
Kinzler Antoni	„ 6		25	22	22	20	17	22	19	22	20	17	18	18	18	18	18	17	
Rożniatowicz Kazimierz	„ 9		28	22	22	25	18	22	22	22	20	18	18	18	18	19	19	19	
Gołębski Antoni	„ 2	przy jatk. krakows.	30	22	22	19	18	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	
Kugel Leiser	„ 3		30	22	22	.	20	22	22	22	20	18	19	18	18	18	18	18	
Lipanowicz Jakób	„ 8		30	22	22	.	18	22	22	22	20	18	18	18	19	19	19	18	
Romanowska Marya	„ 5		30	22	22	32	19	22	20	22	20	19	19	19	19	19	19	19	
Niewiadomski Walenty	„ 11	pod nr. 575¾	30	23	23	20	20	23	23	23	23	20	20	20	20	20	20	20	
Ostrowicz Amalia	„ 21		28	22	22	19	18	22	22	22	20	18	18	13	18	19	19	18	
Gurski Józef	„ 22		26	21	21	35	17	21	21	21	19	17	17	17	17	17	17	17	
Schrenzel Mozes	„ 4		28	22	22	20	18	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	
Mokrzycki Karol	„ 6		35	24	24	30	20	24	24	24	21	20	20	20	20	20	20	20	
Danielski Franciszek	„ 7		30	22	22	30	19	22	22	22	20	19	19	19	19	19	20	19	
Blasberg Dawid Majer	„ 12		28	22	22	20	18	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	
Schrenzel Feiwel	„ 13		28	22	22	22	18	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	
Eichler Majer	„ 14		28	22	22	20	18	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	
Pordes Berl	„ 16		25	22	22	18	18	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	
Kugel Chaim Berl	„ 19		28	22	22	18	18	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	
Schweizer Malke	„ 18		28	22	22	20	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	18	
Pordes Berl	„ 1	na Chorążcz.	25	21	21	18	17	21	21	21	20	17	17	17	17	17	17	17	
Schrenzel Feiwel	„ 9		26	22	22	22	18	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	
Teteles Hersz	„ 10		28	22	22	18	22	22	22	20	18	18	18	13	18	18	18	18	
Tafel Boruch Majer	„ 17		28	22	22	25	18	22	22	22	21	18	18	18	19	19	19	18	
Hartel Jacob Hersch	15 koło św. Anny		24	18	20	18	18	20	20	20	18	18	18	18	18	18	18	18	
Pordes Berl	20 „ „ Antoniego		25	22	22	20	18	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	

Z urzędu targowego stołecznego miasta

Lwów, dnia 2. listopada 1862.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.** *Z c. k. galic. drukarni rządowej.*